

CANE CORSO ITALIANO

ZEMĚ PŮVODU: Itálie

HISTORICKÝ PŘEHLED: Itálie, jež není zrovna největší, má velké množství prastarých plemen psů.

Všechna jsou velmi starého původu. Takovým psem je i cane corso od nepaměti žijícího od středu Itálie směrem na jih .

Cane corso je starobylé italské plemeno, jehož historie je velmi dlouhá, pestrá a je úzce spojená s tradicemi jižní Itálie . O původu cane corso víme to, že je to přímý potomek starořímských válečných psů.

Již v římských dobách se podobní psi často užívali k boji v aréně proti jiným zvířatům, a někdy i proti lidem. Někteří, ale byli výrazně těžšího typu, s větší hlavou s kůží více zvráskněnou. Tato zvířata vzbuzovala strach. Druhý typ psa byl podobného tělesného rámce, avšak výrazně lehčí, s hlavou sušší, s vynikajícím osvalením, temperamentní, plný energie. Ten nacházel své uplatnění při lovu zvěře, hlavně divočáků. Byl pohyblivější a vydržel svou kořist déle štvát. Z prvního typu, se později vyvinul dnešní neapolský mastin a z druhého cane corso

První doložené zprávy o existenci cane corso pocházejí z 15. a 16. století našeho letopočtu. Lovecké scény se psy typu cane corso zachytilo mnoho malířů a sochařů kdy na dobových obrazech. Po celém světě jsou velmi dobře patrné typické znaky plemene. Psy s ušima kupírovanýma do tvaru rovnostranného trojúhelníka a ocasy zkrácenými na čtyři obrátle. Hlava je silná, s horním převislým pyskem, silných zubů, svalnatého krku a širokého hrudníku, klenutých prstů a zaoblených silných drápů (takzvaně kočičí tlapy). Cane corso je dle popisů malířů, básníků,

velmistrů v boji na tělo schopný čelit divokým zvířatům. Díky silným kloubům se cane corso drží dobře při zemi, s maximální stabilitou houževnatě popadne kořist a porazí ji.

Písemná svědectví o plemeni v Římě nalezneme tohoto psa na sousoší i vili Govanyho zachyceného při lovu s chrtů z historie popisují cane corso jako mocného a nebojácného bojovníka a připisují mu název Canis molosis - pes jehož síla, rychlost, vytrvalost, mocné tělo, a také ušlechtilá krev kolující v jeho žilách, uchvátí každého lovce.

Velmi často byli cane corso používáni jako hlídači. Strážili obytné domy, stáje a chlévy, doprovázeli povozníky na dlouhých cestách se zbožím aby převáženou úrodu ubránili před případnými zloději.

Inteligenci, sílu a odvahu cane corso využívala i středověká italská šlechta, která je využívala ke střežení svých sídel k lovu zvířat, ale i pro válečné účely. Pro užití v bitvě byli psi přistrojeni do jakýchsi kožených brnění, na která jim byly zavěšeny nádoby naplněné pryskyřicí, poté zapálenou. Psi neboli „nosiči ohně“ byli vysláni proti nepřátelské jízdě, aby vnesli zmatek do jejích řad a uškodili koním. Jak při takovém úkolu velmi často dopadli, to si dovedeme jistě představit.

S postupujícím časem mizela v Itálii velká lovná zvěř, zdokonalení střelných zbraní změnilo způsob lovu vůbec, a tak se cane corso stali pro lovce zbytečnými.

První i druhá světová válka negativně zasáhla nejen do životů milionů lidí, ale měla značný vliv na vývoj plemen psů. Zvláště velcí psi se stávali v dobách hladu a utrpení luxusem. Přežívali jen na farmách, kde se bez nich lidé skutečně jen stěží obešli. Také druhá světová válka byla katastrofou mimo jiné i pro cane corso. Někteří sami posloužili vyhladovělým majitelům jako zdroj masa. Rozhodně si nikdo nemohl dovolit psy pro zábavu, ale výhradně na práci. Na konci druhé světové války jich zůstalo tak málo, že se zdálo, že cane corso zcela vyhynulo. Roku 1976 profesor Bonatti a profesor Casolino získali s velkými obtížemi několik posledních psů a fen z farem v italské provincii Foggia a rozhodli se plemeno zregenerovat. Věnovali mnoho času a sil, podle kterých mohl být vypracován roku 1987 první standard plemene.

V roce 1989 byla zavedena plemenná kniha Cane Corso. A v roce 1996 bylo plemeno uznáno uniii FCI.

Pro plemeno jsou charakteristické vlastnosti jako věrnost, poslušnost, síla, vytrvalost a odvaha, které byly pěstovány celá staletí. Pes je absolutně věrný svému pánovi a rodině a případnou změnu by nesl velice těžce. Ochranu majetku a pána má geneticky zakódovanou a k tomuto účelu není třeba zvláštního speciálního výcviku.

Použití: Hlídací pes, obranář, policejní pes a stopař.

CELKOVÝ VZHLED: Středně velký až velký pes. Statný a silný, přesto s jistou elegancí. Suché a silné svaly.

DŮLEŽITÉ PROPORCE: Obdélníkový formát, mírně delší než vysoký. Délka těla je o 11% větší než výška psa. Délka hlavy dosahuje 36% kohoutkové výšky.

POVAHA / TEMPERAMENT: Ochránce majetku, rodiny a domácích zvířat. Extrémně hbitý a vnímavý. V minulosti se používal ke hlídání dobytka a k lovu velké zvěře.

HLAVA: Velká a typicky molossoidní. Horní podélné linie lebky a tlamy poněkud sbíhavé, bez nápadných vrásek

Lebka: Široká v jařmových obloucích, šířkou odpovídá délce. Klenutá v přední části, směrem k týlnímu hrbolu se postupně zplošťuje. Patrná čelní rýha začíná u stopu a končí zhruba v polovině lebky.

Stop: Dobře vyznačený s nápadnými čelními dutinami.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: Černá. Šedí jedinci mohou mít nosní houbu ve stejném odstínu. Velká s dostatečně otevřenými nozdrami. Umístěná v prodloužení nosního hřbetu.

Tlama: Silná, kvadratická, zřetelně kratší než mozkovna, poměr tlamy k mozkovně je přibližně 1:2. Přední část tlamy je plochá, boční linie tlamy jsou rovnoběžné; tlama je téměř stejně široká jako dlouhá. Při pohledu z boku hluboká. Profil nosního hřbetu je rovný.

Pysky: Horní pysky při pohledu zepředu tvoří obrácené písmenu „U“ v místě, kde se stýkají. Při pohledu z boku mírně visí. Překrývají dolní čelist a tvoří profil dolního okraje tlamy.

Čelisti/ Zuby: Čelisti velmi široké, mohutné a zahnuté. Lehký předkus, ne větší než 5 mm. Klešťový skus je přípustný, ale ne žádoucí.

Líce: Žvýkací svaly dobře patrné, ale nevyboulené.

Oči: Střední velikosti, poněkud vystupující, ale nikdy přehnaně. Téměř oválné, posazené dostatečně daleko od sebe, téměř na frontální úrovni. Oční víčka přiléhající. Barva duhovky co nejtmavší, avšak závisí na barvě srsti. Výraz pronikavý a pozorný.

Uši: Trojúhelníkové, svíslé, střední velikosti. Se širokou základnou, nasazené vysoko nad jařmovými oblouky. Nekupírují se.

KRK: Silný, svalnatý, stejně dlouhý jako hlava.

TRUP: O něco delší než výška v kohoutku. Robustní ale ne podsaditý.

Kohoutek: Výrazný, posazený výše než zád'.

Hřbet: Rovný, velmi svalnatý a pevný

Bedra: Krátká a silná.

Zád': Dlouhá a široká, mírně skloněná.

Hrudník: Ve všech směrech dobře vyvinutý, dosahuje k lokti.

Ocas: Přirozený. Nasazený dosti vysoko; u kořene velmi silný. V akci nesený vysoko, nikdy však vztyčený nebo stočený..

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY:

Lopatky: Dlouhé, šikmé, velmi svalnaté.

Nadloktí: Silná.

Předloktí: Rovná, velmi silná.

Zápěstí: Pružná.

Nadprstí: Pružná a jen mírně šikmá.

Přední tlapky: Kočičí.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Stehna: Dlouhá, široká, zadní linie stehen klenutá.

Kolena: Pevná, přiměřeně zaúhlená.

Bérce: Silné, ne masité.

Hlezna: Přiměřeně zaúhlená.

Nárty: Silné a šlachovité.

Zadní tlapky: Poněkud méně kompaktní než přední.

CHODY / POHYB: Prostorný, vydatný klus; nejobvyklejším způsobem pohybu je klus.

KŮŽE: Poměrně silná, spíše těsně přiléhající.

OSRSTĚNÍ

Srst: Krátká, lesklá, velmi hustá se skromnou pevnou podsadou.

Barva: Černá, olověně šedá, břidlicová, světle šedá, světle plavá, jelení červeň; žíhaná (pruhy na různých odstínech žluté nebo šedé základní barvy). Černá nebo šedá maska na tlamě u žlutých a žíhaných jedinců by neměla přesahovat linii očí. Malá bílá skvrna na hrudi, na špičkách prstů a na hřbetě nosu je přípustná.

VÝŠKA A HMOTNOST:

Kohoutková výška:

psi	64 – 68 cm
feny	60 – 64 cm
tolerance	+/- 2 cm

Hmotnost:

Hmotnost podle velikosti jedince.

psi	45 – 50 kg
feny	40 – 45 kg

VADY:

Jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků by měla být považována za vadu a vážnost s níž je posuzována, by měla být v přímém poměru k jejímu stupni a jejímu vlivu na zdraví a pohodu psa a jeho schopnost vykonávat jeho tradiční práci.

VÁŽNÉ VADY:

- Rovnoběžné podélné linie lebky a tlamy nebo příliš vyjádřená jejich sbíhavost; sbíhavost bočních linií tlamy.
- Částečná depigmentace nosní houby.
- Nůžkový skus; předkus větší než 5 mm.
- Stočený ocas, ocas kolmo nesený.
- Mimochoď.
- Nedostatečná nebo nadměrná velikost.
- Paspárky.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Agresivita nebo přehnaná bázlivost.
- Každý jedinec jasně vykazující fyzické nebo psychické abnormality musí být diskvalifikován.
- Rozbíhavé horní linie tlamy a lebky.
- Celková depigmentace nosní houby.

- Výrazně prohnutý nosní hřbet; římský (klenutý) nos.
- Podkus.
- Částečná nebo úplná depigmentace očních víček, skvrnité oči, šilhání.
- Bezocasost, příliš krátký ocas.
- Srst středně dlouhá, hladká, srst tvořící praporce.
- Všechny barvy neuvedené ve standardu; příliš velké bílé skvrny.

Pozn.:

- Psi(samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata plně sestouplá v šourku.
- Pouze funkčně a klinicky zdraví jedinci se znaky typickými pro plemeno mohou být použiti k chovu.